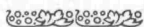

Na pokopališču.

Med grobovi ljudstvo hodi,   Tajno vstajajo pred duhom
Na obrazih žalost, strah;   Znanci, ki v gomilah spe,
Slednji kamen te spominja: Kot svariti bi hoteli:
„Prah si in se zmaneš v prah.“   „Danes si, a jutri ne.“

Slednji grobni grič spominja
Na ločitev te grenkó:
„Danes še vesel prepevaš,
Jutri v grob te ponesó ...“

Gvetoš.

Mamici v slovo.

Bela odeja   Vse tako mirno
Pokriva poljé,   Tu sredi poljá,
Tožno po polju   V srcu le mojem
Zvonovi doné.   Nemir je doma.

Kot da jemali   Oj, vi zvonovi,
Bi večno slovo,   Zvonite lepo,
Ah, še otožneje   Mamici moji
Danes pojo,   Zvonite v slovo . .

Taras Vaziljev.

Na grobovih.

Lučke brlijo,   Mati kleči,
Cvetke dehtijo   Milo ječi
Iznad grobóv.   Gori v nebó.
Vrba priklanja   Ljubi ji sinek
Vejice šibke   Dolgo že sniva
Do mrzlih grobov.   Pod mrzlo zemljó.

A tolažilo,
Milo blažilo
Pije srcé.
Mati vesela
Sebe tolaži:
„Sinek že moli
Gori na nebu,
Prosi zamé.

Mokriški.

